

Dla królestwa niebieskiego – ksiądz, siostra zakonna i zakonnik

41

Są różne powołania. Jedni są powołani do życia w małżeństwie, inni do życia jako kapłan, zakonnik czy siostra zakonna. Są jeszcze tacy, którzy mają powołanie do życia w samotności. W każdym z tych powołań możemy służyć Bogu.

Być powołanym do życia zakonnego lub kapłaństwa to usłyszeć zaproszenie Boga i odpowiedzieć na nie decyzją wstąpienia do klasztoru lub seminarium. Kapłani, siostry zakonne i bracia zakonnici rezygnują z własnych przyzwyczajęń i stawiania siebie na pierwszym miejscu. Wszystkie te osoby nie zawierają małżeństwa, lecz pozostają bezżenne. Przeczytaj słowa Pana Jezusa, dlaczego wybrali taką drogę życia.

Są (...) bezżenni, którzy ze względu na królestwo niebieskie sami zostali bezżenni.

(Mt 19,12)

Kapłani, bracia i siostry zakonne pragną być kiedyś w niebie. Tak bardzo ukochali Pana Boga, że chcą, aby razem z nimi byli tam wszyscy ludzie, których spotkają. Zrezygnowali z założenia rodziny, by móc cały swój czas, wszystkie siły i umiejętności poświęcić Bogu. Powołani do życia zakonnego ciągle wzbudzają żywe zainteresowanie. Jednych fascynują, drugich niepokoją, jeszcze innych drażnią. Wyróżniają się nie tylko strojem czy samotnym życiem, ale przede wszystkim poświęceniem się Chrystusowi.

Każdy kapłan otrzymał sakrament kapłaństwa. Sakrament ten jest udzielany podczas Mszy Świętej. Kandydaci wzywani są po imieniu. Podczas liturgii biskup modli się:

„Prosimy Cię, Ojczy wszechmogący, daj tym swoim sługom godność prezbiteratu; odnow w ich sercach Ducha świętości, niech wiernie pełnią przyjęty od Ciebie, Boże, urząd posługiwania kapłańskiego (...) i przykładem swojego życia pociągają innych do poprawy obyczajów”.

(Obrzędy święceń biskupa, prezbiterów i diakonów)

Po tej modlitwie kandydat staje się już kapłanem. To moment, gdy Duch Święty „wyciska na nim nieusuwalną pieczęć, która pozostanie z nim na zawsze”. Współpracując ze swoim biskupem, kapłan będzie głosił słowo Boże, sprawował sakramenty, a przede wszystkim celebrował Eucharystię. Przyszły kapłan obiecuje posłuszeństwo biskupowi i jego następcom.

(oprac. na podst.: Youcat, p. 254)

Życie w zgromadzeniu zakonnym nazywamy życiem konsekrowanym. Polega ono na naśladowaniu Chrystusa przez życie według rad ewangelicznych: w czystości, ubóstwie i posłuszeństwie. Osoby wstępujące do zakonu męskiego lub żeńskiego składają śluby wobec przedstawicieli Kościoła. Pierwsze śluby składane są zwykle na rok, a gdy ten okres minie, mogą być ponawiane. Po kilkukrotnym ponowieniu składane są śluby wieczyste, które obowiązują do końca życia.

Czy wiesz, że...

Kapłani oraz siostry i bracia zakonnici są dla nas wielkim darem. Ponieważ ich posługa jest bardzo trudna, potrzebują naszej modlitwy.

„Formą pełnego miłości poświęcenia się Bogu jest żyć jak Jezus, czyli w ubóstwie, czystości i posłuszeństwie. Kto żyje w ten sposób, ma głowę, serce i ręce wolne dla Boga i ludzi.

Wciąż kolejne osoby odpowiadają na wezwanie Jezusa i «ze względu na królestwo niebieskie» (Mt 19,12) ofiarują wszystko Bogu – nawet tak wspaniałe dary jak własny majątek, samostanowienie, miłość małżeńska. Takie życie według rad ewangelicznych

w ubóstwie, czystości i posłuszeństwie ukazuje chrześcijanom, że świat nie jest wszystkim”.

(Youcat, p. 145)

Istnieje ogromna różnorodność zadań podejmowanych przez konkretne zakony. Zadania te nazywamy charyzmatami. Siostry i bracia zakonnici pracują w katechezie, w duszpasterstwie zdrowia (lekarki, pielęgniarki, opiekunki), prowadzą przedszkola i szkoły, domy dziecka i świetlice. Zajmują się ludźmi odrzuconymi przez bliskich i społeczeństwo: prowadzą kuchnie dla ubogich i noclegownie dla bezdomnych, pomagają uzależnionym. Prowadzą także szpitale, domy opieki społecznej oraz hospicja. Mimo że jest tak dużo zgromadzeń i zakonów, to wszystkich braci i siostry łączy jedno – miłość do Jezusa i służba Kościołowi.

Odkryć tajemnice

Kapłani, siostry i bracia zakonnici są ambasadorami Boga w środowisku, w którym żyją.

Módl się

„Do Ciebie się zwracamy, Matko Kościoła. (...) Spraw, by liczni mężczyźni i kobiety potrafili dziś znów rozpoznawać zapraszający głos Twojego Syna: «Pójdźcie za Mną». Spraw, by znaleźli odwagę potrzebną, aby opuścić swoje rodziny, zajęcia, ziemskie nadzieje i pójść za Chrystusem drogą przez Niego wyznaczoną.

Wyciągnij swoją matczyną rękę (...) nad zakonnikami i zakonnicami pomagającymi starszym, chorym, niepełnosprawnym, sierotom; nad zaangażowanymi w nauczanie, nad członkami instytutów świeckich, będących cichym zaczynem dobrych dzieł; nad tymi, którzy w klauzurze żyją wiarą i miłością, wypraszając zbawienie świata. Amen”.

(Modlitwy Ojca Świętego Jana Pawła II)

Zastanów się

- Kim dla ciebie jest kapłan, siostra zakonna, zakonnik?
- Jaki mają wpływ na twoje życie?
- W jaki sposób możesz okazać im wdzięczność za pomoc w dążeniu do świętości?
- Jak możesz podziękować Panu Bogu za nich?
- Jak odpowiesz Bogu na głos powołania?

Zapamiętaj

W Kościele ustaliły się różne formy życia duchownego. Można być osobą poświęconą Panu Bogu – mówimy wtedy o siostrze i bracie czy zakonnicy i zakonniku. Można otrzymać sakrament święceń – taką osobę nazywamy księdzem. Można też zostać zakonnikiem i jednocześnie przyjąć sakrament święceń – na takiego zakonnika mówimy wtedy „ojciec”.

Osoby konsekrowane składają śluby czystości, ubóstwa i posłuszeństwa.

Zadanie

1. Wypisz w zeszycie, jakie cechy powinna kształtować w sobie osoba powołana do życia kapłańskiego lub zakonnego.
2. Odszukaj stronę internetową wybranego zgromadzenia zakonnego, zapoznaj się z działalnością należących do niego osób i przez tydzień módl się w intencji ich posługi.
3. W wieczornej modlitwie poproś Boga, aby nigdy nie zabrakło ludzi, którzy zechcą swoje życie poświęcić Bogu i ludziom.